

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4CoP/4/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3715210161
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alica Beňová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3715210161.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Alice Beňovej a sudkýň JUDr. Oľgy Lichnerovej a JUDr. Ivety Martinákovovej vo veci starostlivosti o maloletého A. T. L., nar. XX.XX.XXXX a maloletého X. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom u otca, obe zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Považská Bystrica, deti rodičov F. L., bytom J., P. XXX/X, zastúpenej JUDr. P. P., advokátkou so sídlom X. Bystrica, Z. A. O. XX/XX a F. L., bytom X. B., Q. XXXX/XX, zastúpeného Ing. A. L., bytom J., F. XXXX/XX, o zverenie maloletých detí do osobnej starostlivosti otca, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 30. novembra 2015 č.k. 5P/38/2015-65, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa z m e ň u j e takto:

S c h v a ľ u j e dohodu rodičov uzavretú dňa 12.01.2016 o právach a povinnostiach rodičov k mal. deťom A. T. a X. L., ktorá je neoddeliteľnou súčasťou tohto rozsudku.

Tým z m e ň u j e rozsudok Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 08.09.2014, č.k. 11P/42/2013-171 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 22.01.2015, č.k.4CoP/83/2014-195 a rozsudok Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 22.04.2015, č.k. 11P/42/2013-220 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 22.10.2015, č.k. 4CoP/48/2015-264.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol návrh otca na zverenia mal. A. T. a mal. X. do jeho osobnej starostlivosti. Vychádzal zo zistenia, že rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica, sp. zn. 11P 42/2013 bolo manželstvo rodičov maloletých detí rozvedené. Na čas po rozvoďte boli maloleté deti zverené do osobnej starostlivosti matke, otcovi bola určená vyživovacia povinnosť. Proti rozsudku v časti o úprave práv a povinností rodičov k deťom bolo podané odvolanie a po rozsiahlom dokazovaní, okrem iného aj dokazovaní znalcom, súd rozsudkom zo dňa 08.09.2014 zveril mal. deti do striedavej starostlivosti oboch rodičov s tým, že rodičom neurčil výživné vzájomne. Proti rozsudku bolo podané odvolanie, pričom odvolací Krajský súd v Trenčíne rozhodnutím 4CoP 83/2014 zo dňa 22.01.2015 potvrdil I. stupňové rozhodnutie súdu, ktorým deti boli zverené do striedavej spoločnej starostlivosti rodičov a v časti o výživnom od 26.07.2013 I. stupňový rozsudok zrušil. Následne súd rozsudkom zo dňa 22.04.2015 určil otcovi povinnosť prispievať na maloletého A. T. po 35,- € mesačne a na mal. X. po 30,- € mesačne. Proti tomuto rozhodnutiu bolo podané odvolanie a krajský súd odvolacie konanie v napadnutej časti v dôsledku späťvzatia návrhu zastavil a rozsudok I. stupňového súdu zmenil tak, že výživné na maloleté deti A. a X. zo strany navrhovateľa s účinnosťou od 01.05.2015 neurčuje. Posudzujúc právne vec podľa § 26 Zákona o rodine, mal za to, že v danej veci nedošlo k takej zmene pomerov, aby mohlo byť návrhu otca vyhovené. Poukázal na to, že navrhovateľ zmenu pomerov videl v tom, že v lete tohto roku v dôsledku toho, že matka sa chcela zamestnať a presťahovala sa, mu

zverila deti do výchovy aj v čase, keď podľa právoplatného rozhodnutia o striedavej starostlivosti ich mala mať ona. Vydala mu aj potvrdenie o tom a mal za to, že týmto sa matka detí vzdala a navyiac, že pri stretávaní sa s deťmi situáciu nezvláda, je hysterická, deti traumatizuje, predovšetkým staršie dieťa. Tiež videl zmenu pomerov v tom, že matka nespolupracuje pri odbornej liečbe syna A., s ktorým začal navštevovať psychologickú poradňu, že dieťa nedáva do škôlky, hoci si to vyžaduje príprava na jeho nástup do školy a že nie je spôsobilá zabezpečiť riadnu starostlivosť o dieťa. Treba povedať, že túto argumentáciu si nekriticky osvojil aj opatrovník. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že skutočne matka požiadala otca o pomoc v čase, keď si hľadala zamestnanie. Treba však zdôrazniť to, že tak urobila v snahe zabezpečiť si prostriedky na výživu detí a po tom, ako si toto zamestnanie našla aj zobrala návrh v konaní pred krajským súdom späť. Nemožno preto žiadnym spôsobom matke vyčítať, že sa snažila zabezpečiť výživu detí, ktorú podľa vlastného tvrdenia otca ju nemohol zabezpečiť v celom rozsahu, nakoľko je už rok práceneschopný, ale teraz už sa zamestnať môže. Keďže matka aj v súvislosti so sťahovaním požiadala o pomoc otca, urobila správne rozhodnutie, keď v snahe vyriešiť si všetko pre maloleté deti zverila do opatery ich biologickému otcovi. Ako konštatovala samotná opatrovníčka, bývanie vytvorila skromné, ale zodpovedajúce potrebám detí a deti mali všetko potrebné pre to, aby bola zabezpečená o ne riadna starostlivosť. Celý problém vznikol po tom ako mala začať fungovať znova striedavá starostlivosť na základe právoplatného rozhodnutia súdu. Otec tvrdil, že matka syna A. nepripravuje a že ho manipuluje a že vytvára hysterické situácie. Treba však skonštatovať, že otec sa choval neštandardne v tom, že deti si chodil preberať za prítomnosti ďalšej osoby, zvyčajne matky, ktorá bezdôvodne natáčala situáciu, na čo matka detí mala výhrady a takýmto spôsobom dochádzalo ku konfliktom, obzvlášť keď dokonca asistovala pri tom aj polícia, hoci ju o to nepožiadala súd, takže tam policajti nemali čo robiť. Pri hodnotení tejto situácie opatrovník vychádzal len z tvrdenia otca, nemal žiadne objektívne podklady na to, aby tvrdil, že je to pravda a pokiaľ a žiadneho takéhoto stretnutia sa nezúčastnil. Opatrovník začal tvrdiť, že zmena pomerov nastala v tom, že matka si neprečítala znalecký posudok, sponchyboval jej mentálnu a psychickú spôsobilosť, avšak len jednostranne na strane matky. Tiež opatrovník sponchyboval možnosť matky sa postarať o deti tvrdiac, že jej sestra má zlý zdravotný stav. Zdôraznil, že rodičia sa bez problémov dohodli na tom, že v čase, keď matka si potrebovala vytvoriť podmienky sa o deti starať otec. Neexistuje lepšia dohoda ako táto, zvlášť, keď to viedlo k tomu, že matka si vytvorila bytové podmienky, zamestnala sa, aby užívala deti, pretože otec tvrdil, že vzhľadom na svoju práceneschopnosť nemôže na deti prispievať. A aj preto, že si tieto podmienky vytvorila, zobrala odvolanie vo veci výživného proti otcovi späť. Tiež opätovná realizácia striedavej starostlivosti o deti by bola bez problémov, keby otec si tieto problémy riešil výlučne s matkou detí, pretože cudzie osoby, včítane jeho matky, nemajú čo pri realizácii robiť a vytvárať tak konfliktné prostredie. Preto aj v konaní sp. zn. 7C 67/2015 súd nevyhovel návrhu na predbežné opatrenie. Súd nevidel dôvod na zmenu výkonu rodičovských práv a povinností, pretože matka po tom ako si vyriešila bytové a pracovné problémy, zapísala aj staršie dieťa do škôlky v mieste bydliska a v krátkom čase by sa malo uvoľniť miesto aj pre druhé dieťa. To, že deti boli zverené do striedavej starostlivosti bolo rozhodnuté po rozsiahlom dokazovaní a hlavne znalec jednoznačne sa vyjadril v tom smere, že je to najlepšie riešenie pre deti. Striedavá starostlivosť fungovala veľmi dobre a súd je presvedčený o tom, že aj bude, pokiaľ nebudú do toho zasahovať tretie osoby a nevhodným spôsobom aj opatrovník. Obe deti majú vytvorený veľmi dobrý vzťah k obom rodičom. Obaja rodičia si dobre plnia svoje povinnosti voči deťom a preto súd nevidel dôvod rozhodnutie meniť. Preto návrh v celom rozsahu zamietol.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie otec mal. detí. Navrhol ho zmeniť a jeho návrhu zveriť maloleté deti do jeho osobnej starostlivosti vyhovieť a zároveň upraviť styk matke s maloletými tak, že matka je oprávnená stýkať sa s maloletými v čase školského roku každý páry týždeň v stredu, kedy si maloletých prevezme v školskom zariadení po skončení vyučovania a o 17,00 hod. ich vráti otcovi a každý nepárny týždeň v čase školského roku od piatku, kedy si matka preberie maloletých v školskom zariadení a v sobotu o 17,00 hod. matka odovzdá deti otcovi v mieste jeho bydliska. Počas letných prázdnin každý páry rok v čase od 01.07. od 10.00 hod. do 15.07. do 18.00 hod. a od 01.08. od 18.00 hod. do 15.08. do 10.00 hod., každý nepárny rok v čase od 15.07. od 18.00 do 31.07. do 10.00 hod. a od 15.08. od 18.00 hod. do 31.08. do 10.00 hod., počas vianočných sviatkov každý páry rok od 24.12. od 10.00 hod. do 25.12. do 15.00 hod. a každý právny rok na Veľkonočný pondelok v čase od 09.00 hod. do 17.00 hod. s tým, že otec je povinný maloleté deti na styk s matkou pripraviť a matka je povinná maloleté deti otcovi v určený čas v mieste jeho bydliska odovzdať.

Matka v písomnom vyjadrení k odvolaniu otca uviedla, že sa dobrovoľne rozhodla uzavrieť s otcom o úprave práv a povinností rodičov k maloletým deťom rodičovskú dohodu, ktorú podpísali obaja rodičia a

ktorú priložila k odvolaniu. Uviedla, že v čase rozhodovania súdu, ako aj v predchádzajúcich obdobiach vyvinula spoločne so svojou rodinou maximálne úsilie na to, aby zabezpečila deťom všetky potreby na ich riadny vývoj a vývin, preto sa zamestnala. Jedinou možnosťou v mieste jej bydliska bolo zamestnať sa v prevádzke na tri zmeny, ktorá okolnosť ju stavala do nevýhody vo vzťahu k tráveniu času s deťmi oproti otcovi. Ďalej uviedla, že nechce byť stále v stave stresu a strachu, že realizácia jej rodičovských práv a plnenie si rodičovských povinností je neustále pod dohľadom štátneho orgánu alebo rodinných príslušníkov otca.

Kolízny opatrovník v písomnom vyjadrení k odvolaniu otca doporučil, aby odvolací súd schválil predloženú rodičovskú dohodu ohľadne úpravy práv a povinností rodičov k maloletým deťom, resp. zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Naďalej zastával názor, že tým, že matka nastúpila do zamestnania, kde pracuje v trojzmennej prevádzke, nedokáže zabezpečovať starostlivosť o maloleté deti. Poukázal na to, že dňa 05.01.2016 opätovne prešetril pomery v domácnosti matky, kde zistil, že od 11.01.2016 matka nemá zabezpečenú starostlivosť o deti. Z týchto dôvodov matka prehlásila, že súhlasí, aby boli maloleté deti A. zverení do osobnej starostlivosti otca. Kolízny opatrovník dňa 07.01.2016 uskutočnil stretnutie oboch rodičov, na ktorom sa rodičia vzájomne a dobrovoľne dohodli na dočasnej úprave rodičovských práv a povinností k maloletým deťom. Dňa 12.01.2016 rodičia uzatvorili rodičovskú dohodu o úprave práv a povinností rodičov k maloletým deťom L.. Odmietol tvrdenie súdu o jeho zaujatosti.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec podľa § 212 ods. 2 písm. a/ O.s.p. na odvolacom pojednávaní podľa § 214 ods. 1 písm. a/ O.s.p., doplnil dokazovanie oboznámením rodičovskej dohody zo dňa 12.01.2016 a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa je potrebné podľa § 220 O.s.p. zmeniť z týchto dôvodov:

Predmetom konania v pojednávanej veci je návrh otca maloletých detí na zverenie maloletého A. T. a maloletého X. do jeho osobnej starostlivosti. Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že návrh otca zmietol. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie otec maloletých detí. Matka v priebehu odvolacieho konania (v písomnom vyjadrení k odvolaniu otca) predložila do spisu rodičovskú dohodu zo dňa 12.01.2016, ktorá bola uzavretá v zmysle § 36 ods. 1 Zákona o rodine. V uvedenej dohode je upravený výkon práv a povinností rodičov, a to otázky zverenia maloletých detí T. A. a X. do osobnej starostlivosti otca, otázka výživného (zo strany matky tak, že sa zaväzuje prispievať na výživu maloletého T. A. sumou 440 eur mesačne a na maloletého X. sumou 30 eur mesačne k rukám otca vždy do 20. dňa v mesiaci vopred), otázka správy majetku a zastupovania maloletých detí (zastupovať a spravovať majetok maloletých detí majú obaja rodičia) a otázka rozsahu styku matky s maloletými deťmi. Z obsahu dohody ďalej vyplýva, že ide o dohodu rodičov, ktoré obom rodičom vyhovuje a je v najlepšom záujme maloletého T. A. a maloletého X., keď im nebude poskytovať priestor na konflikty a rozpory a následnú destabilizáciu pomerov maloletých detí. Dohoda rodičov ďalej rieši podstatné náležitosti týkajúce sa dieťaťa sa to vzájomnú komunikáciu oboch rodičov navzájom sa informovať o vycestovaní maloletých detí do akejkoľvek krajiny mimo územia Slovenskej republiky, o zdravotnom stave detí, o lekárskech vyšetreniach, o školských výsledkoch detí a o ich prospechu, o rodičovských združeníach, o výletoch a vystúpeniach detí, o trvalom bydlisku maloletých detí.

Podľa § 36 ods. 1 Zákona o rodine rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti. Ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa a ak to vyžadujú pomery v rodine, súd môže upraviť styk dieťaťa aj s blízkymi osobami. Ust. § 24, § 25 a 26 sa použijú primerane.

Z vyjadrení zástupcu otca a právnej zástupkyne matky na odvolacom pojednávaní vyplýva, že dohoda rodičov uzavretá dňa 12.01.2016 bola podpísaná rodičmi slobodne, vážne ako aj podpísaná zástupcom otca a právnu zástupkyňou matky. Kolízny opatrovník na odvolacom pojednávaní navrhol túto rodičovskú dohodu schváliť, keď mal za to, že je v najlepšom záujme maloletých detí, nakoľko deti majú u otca vytvorené optimálne podmienky, maloletý T. A. navštevuje psychológa, logopéda a v starostlivosti otca neboli zistené absolútne žiadne nedostatky.

Podľa § 24 ods. 3 Zákona o rodine, rozhodnutie o úprave výkonu rodičovských práv a povinností možno nahradiť dohodou rodičov. Dohoda musí byť schválená súdom, inak je nevykonateľná.

Z vyššie uvedených dôvodov a v súlade s citovanými zákonmi ustanoveniami, odvolací súd rodičovskú dohodu uzavretú rodičmi maloletých detí dňa 12.01.2016 o úprave práv a povinností rodičov k maloletému T. a maloletému X. schválil, nakoľko je v najlepšom záujme mal. detí. Predmetná dohoda je neoddeliteľnou súčasťou tohto rozsudku. Týmto odvolací súd zmenil rozsudok Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 08.09.2014 č.k. 11P/42/2013-171 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 22.01.2015 č.k. 4CoP/83/2014-195 a rozsudok Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 22.04.2015 č.k. 11P/42/2013-220 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 22.10.2015 č.k. 4CoP/48/2015-264.

Odvolací súd na základe týchto skutočností napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 220 O.s.p. zmenil tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

: Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.